

כחלון, תענה לטלפון בבקשה, זה מהמכללות

סמי שלום שטרית 24.10.2018 10:00

אדוני שר האוצר,

שמי סמי שלום שטרית, אני כותב אליך ממכללת ספיר, בין עזה לשדרות. אני מדבר אליך כאל שותף ביעדים חברתיים שבהם אתה מאמין. הייתי מתקשר אליך אבל אני לא מייצג את המרצים השובתיים. דבר עם המועצה הארצית של ארגוני המרצים במכללות, היו"ר הוא רוברט אלבין. בחור טוב והגון. אנא שב איתם.

אני עובד במכללת ספיר. חמישה ימים בשבוע, כל היום. אני רואה עצמי פועל ייצור במכללה ציבורית. גם היום, יום השביתה, אני עדיין במשרד והשעה שש בערב. אני אוהב את השעות השקטות האלה, שבהן אפשר לעבוד בשקט. אבל אני לא אוהב את השקט הזה, שהוא שקט של אין-לימודים. פתאום המקום כולו הופך מיותר. אני אוהב את קולות הדיבורים הרמים והצחוקים במסדרונות ובחצרות. אני עובד בבית הספר לאמנויות הקול והמסך, קולנוע, זו אקדמיה איכותית ביותר שהיא גם חממת הקולנוע הטובה ביותר בישראל היום. הזוכה בפרס אופיר לסרט הטוב ביותר – "האופה מברלין" – ועכשיו מועמד לאוסקר, אופיר ראול גרייצר, הוא בוגר שלנו. יש עוד רבים ומוצלחים בכל זירת הקולנוע והטלוויזיה בישראל. ואת כל זה, מר כחלון, אנחנו עושים בין עזה לשדרות. ממש 800 מטרים מכל צד. שתי מלים המקפלות כל דבר בתפיסת עולמך. גם בתפיסת עולמי. אני בתפקידי מנסה להוביל את החיבורים לקהילות סביבנו, שדרות, נתיבות, רהט, קיבוצים ומושבים. אנחנו לא מגדל שן. אנחנו לא מנזר ספרים. אנחנו פתוחים ויוצאים אל הקהילות, אז למה אתה לא איתנו? למה אתה נגדנו? למה אתה מפנה את הגב ולא עונה לטלפון?

לפני 20 שנה לא היה כאן כלום, עכשיו יש כאן אלפי תלמידים. רובם כמוני וכמוך, דור ראשון להשכלה גבוהה. וספיר היא רק אחת מתוך עשרות מכללות ששברו את האוליגרכיה של האוניברסיטאות. מתל חי ועד אילת הבאנו חינוך אקדמי איכותי לאזורים רחוקים פיזית ומנטלית משערי הברזל של האוניברסיטאות, עם מרצים וחוקרים ואמנים שלמדו בטובות שבאוניברסיטאות העולם. אבל זה לא המאפיין העיקרי של המרצים שלנו. בעיקר מאפיין אותם המעשה - שלקחו על עצמם שליחות. אלפי מרצים וחוקרים מצפון עד דרום, כמו אצלנו בספיר, הצליחו תוך שני עשורים להפוך את החינוך האקדמי לנגיש וידידותי, ועם זאת לשמור על איכות והצלחה גבוהה. ראה נתוני ההצלחה (בבחינות ללשכת עורכי הדין) של בית הספר למשפטים במכללה האקדמית ציבורית בספיר. תמיד בשלישייה העליונה.

אני אגיד לך מה דעתי על המאבק של המרצים. מי שהקימו את המכללות בתחילת הדרך, לא כיוונו כל כך גבוה. אמרו שילמדו קצת ויקבלו תואר ראשון (גם אתה ודאי זוכר בכמה ספקנות התקבלו תעודות של המכללות). המייסדים לא כיוונו להצלחות הרבות, המשתוות ולעתים עולות על אלה של האוניברסיטאות. לכן קבעו תנאי עבודה ושכר למרצים במכללות שהם נחותים מהתנאים והשכר של המרצים באוניברסיטאות. במכללות היו אמורים רק להנפיק תעודות, ואילו באוניברסיטאות אמורים לעסוק במחקר.

אבל הזמנים השתנו והיום סגל ההוראה של דוקטורים ופרופסורים במכללות הציבוריות הוא סגל חוקר כמו עמיתו באוניברסיטאות. גם אנחנו זקוקים לשבתון. גם אנחנו זקוקים לשכר הוגן ושווה לזה של עמיתנו באוניברסיטאות. ואני טוען שאנחנו אמורים לקבל הרבה יותר מהם, כי אנחנו פטריטיים

ישראלים, לא פחות מזה. באתי לצפון הנגב ממגדל השן בניו יורק, כי זה הבית. כאן אחי ואחיותי. כאן אני יכול לעשות מעשה משמעותי בחבל הארץ העשיר כל כך בנופים של בני אדם ואדמה, אך גם עצוב, כי לא כולם זוכרים אותם. מנהיגים באים והולכים ויחס הממשלה משתנה באיטיות של צב. אנחנו דורשים גם תוספת מיוחדת להוראה בפריפריה. זה לא נס משמים שאלפי תלמידים מגיעים ללמוד כאן גם תחת שריפות ואזעקות. הם אוהבים להיות כאן ואנחנו אוהבים אותם. אז כן, גם אנחנו זקוקים למשרד קטן עם שולחן וכיסא. כן, תתפלא. בגלל זה קשה לעבור כאן יום מלא משיעור לשיעור בלי מקום לקבל תלמידים מלבד הספסלים בחצר. אנחנו רוצים ביטחון תעסוקתי, שהוא לא פחות חשוב לנו מהביטחון הפיזי. זה כולל הגנה על קביעות בעבודה. מגיע לנו, בזכות, יותר מימון לתקציבי מחקר, כי אנחנו נמדדים לקידום על ידי המל"ג בדיוק כמו העמיתים שלנו באוניברסיטאות. אדוני שר האוצר, אל תהיה פוליטיקאי. אל תשחק בעתיד המכללות האקדמיות הציבוריות. אל תגיד אה, הם ייחלשו, יתכופפו וייכנעו. אתה לא רוצה מרצים כנועים וכפופים, האמן לי. בין עזה לשדרות כחלון, זה אתה, זה אני, זה כל מה שאנחנו מייצגים. תענה לטלפון בבקשה.

פרופ' סמי שלום שטרית הוא ראש בית הספר לאמנויות הקול והמסך וראש התוכנית לתואר שני בקולנוע במכללה האקדמית ספיר